люлейза своя сянчок;
Лудост или безумие,
В безконечний свет,
Сякое се ~~засилва~~ възвраза
от Това което е зачената.

както писах или обичах,
с вълнуване без спир,
около една най висока цел,
Сякой мъжи вечъ увлича;
Чубура търси блясък,
Отказа здрава вяра,
който добил един покой,
все изгинаха!

II

~~Вечер~~ Двубока недвижно!
От изтока граници
Както два двамо на една вълна
Моята хорва памятри!
В този свят мрачен
Дълго в тоз тъмка миновах
Блянове без чет.
Порочни и модовая!

инв. № 398